

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en milieu

Natuurtoetsen snelheidsverhoging 130 km/uur

Beoordeling mogelijke (significante) effecten voor Natura 2000-gebied Botshol,
traject Az Holendrecht -Vinkeveen

Natuurtoets snelheidsverhoging 130 km/uur

Beoordeling mogelijke (significante) effecten voor Natura 2000-
gebied Botshol, traject A2 Holendrecht -Vinkeveen

Datum mei 2012

Status Definitief

Colofon

Uitgegeven door:
Informatie
Telefoon

Rijkswaterstaat Dienst Verkeer en Scheepvaart
DVS loket
088 – 7982 555

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	6
1.1	Aanleiding en doel	6
1.2	De Basisvariant uitrol 130 km/uur	6
1.3	Traject en gebied	7
1.4	Uitvoering	7
1.5	Leeswijzer	7
2	Wettelijk kader	9
2.1	Natuurbeschermingswet 1998	9
2.2	Beschermingsregime Natura 2000	9
2.3	Beschermingsregime Beschermdenatuurmonumenten	10
2.4	Afstemming met ministerie van EL&I	10
3	Methodiek effectbeoordeling.....	11
3.1	Afbakening mogelijke effecten van snelheidstoename op natuur	11
3.2	Verkeersberekening	11
3.3	Geluid.....	11
3.4	Stikstofdepositie	14
4	Natuurtoets - Botshol - A2 Holendrecht - Vinkeveen	22
4.1	Ligging gebied en Rijkswegen	22
4.2	Instandhoudingsdoelstellingen.....	23
4.3	Toetsing effecten geluid	24
4.4	Toetsing effecten stikstofdepositie.....	25
4.5	Cumulatieve effecten	29
4.6	Voorlopige conclusie	30
4.7	Vervolgoets	30
4.8	Kansen en knelpunten	30
4.9	Beheerplan.....	31
4.10	Toetsing effecten stikstofdepositie.....	33
4.11	Eindconclusie	35

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (I&M) heeft bij brief van 11 februari 2011 (TK, vergaderjaar 2010-2011, kamerstuk 32 646, nr. 1) het voornemen kenbaar gemaakt om 130 km/uur als maximumsnelheid voor autosnelwegen door te voeren. Bij brief van 28 november 2011 heeft het Ministerie van I&M aangekondigd dat deze nieuwe maximumsnelheid vanaf 1 september 2012 zal worden doorgevoerd op de autosnelwegen en daarbij een (voorlopig) eindbeeld geschetst. Bij brieven van 8 februari (TK, vergaderjaar 2011-2012, kamerstuk [32 646, nr. 29](#)) respectievelijk 8 maart 2012 (TK, vergaderjaar 2011-2012, kamerstuk [32 646, nr. 31](#)) is hier naar aanleiding van 2 moties van de Tweede Kamer nader uitwerking gegeven. De verhoging van de maximumsnelheid zal bij wijziging van het Rvv 1990 (ministeriële regeling) worden gerealiseerd. Hiermee wordt een maximumsnelheid van 130 km/uur uitgangspunt voor autosnelwegen en dient een lagere of dynamische maximumsnelheid (bijv. continuering 120 km/uur of alleen avond en nacht 130 km/uur: dynamisch of variabel 130 km/uur genoemd) bij verkeersbesluit en door middel van het plaatsen van rood omrande borden met 120 km/uur, te geschieden, in geval van dynamisch 130 km/uur voorzien van een onderbord. Bij de brief van 11 februari 2011 heeft de Minister uit oogpunt van zorgvuldige besluitvorming een onderzoek aangekondigd naar de consequenties van een dergelijke verhoging van de maximumsnelheid voor luchtkwaliteit, geluidhinder, verkeersveiligheid en ook natuur. Op basis van de uitkomsten van die onderzoeken wordt vervolgens bepaald op welke autosnelwegen het noodzakelijk is om een lagere maximumsnelheid - al dan niet dynamisch - te hanteren, eventueel andere maatregelen te nemen of bijvoorbeeld de huidige maximumsnelheid van 100 km/uur of 120 km/uur te continueren. Onderdeel van het onderzoek naar de effecten op het milieu vormt een onderzoek naar de effecten op Natura 2000-gebieden en Beschermden natuurmonumenten. Voor dit onderzoek is in afstemming met het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) aansluiting gezocht bij het toetsingskader van de Natuurbeschermingswet 1998.

De voorliggende rapportage voorziet in dat kader in een natuurtoets om te bezien of significante negatieve effecten zijn uit te sluiten, dan wel daarvoor eventueel maatregelen noodzakelijk zijn.

1.2 De Basisvariant uitrol 130 km/uur

Het onderzoek naar geschikte locaties op het hoofdwegennet om 130 km/uur te gaan rijden (permanent of in variabel regime), kent 2 fasen. In fase 1 zijn de effecten van het zgn. Realisme, No Regret en Economisch scenario in beeld gebracht. Hierbij was het Realisme scenario een goede indicatie waar 130 wel en niet kan op basis van vooronderzoek en het No Regret en Economie scenario waren een wenselijke invoeringstrategie die de randen van het speelveld inzichtelijk maakten.

De uitkomsten van de diverse milieu- en veiligheidsvooronderzoeken uit fase 1 voor de 3 varianten, zijn verwerkt tot 1 Basisvariant. Belangrijke keuzes die aan de Basisvariant ten grondslag liggen zijn:

- kritische ontwerpelementen maken dat de verkeersveiligheid bij invoering van 130 km/u op bepaalde trajecten onvoldoende gegarandeerd kan worden. Op deze trajecten blijft de huidige maximumsnelheid gelden;
- het knelpunt rond luchtkwaliteit bij een dynamisch restdag regime, dat leidt tot de aanbeveling om in de Basisvariant een dynamisch avond/nacht regime 130 km/u te hanteren, met de huidige maximumsnelheid overdag;

- trajecten die op basis van expert judgement voor natuur als minder kansrijk werden beoordeeld, kregen de huidige maximumsnelheid toegewezen in de Basisvariant.

Uitgangspunt voor de te beoordelen snelheidsverhoging op het in de voorliggende rapportage onderzochte traject is de snelheidsverhoging zoals voorzien in de Basisvariant. Voor het onderzochte traject is aangegeven wat dit voor het betreffend traject inhoudt. Een volledig kaartbeeld van de Basisvariant is opgenomen in het rapport 'Milieuonderzoek uitrol 130 km/uur, fase 2' (Rijkswaterstaat, 2011).

1.3 Traject en gebied

In de voorliggende rapportage is de effectbeoordeling opgenomen van een snelheidsverhoging van 100 km/uur naar een variabel snelheidsregime van 100-130 km/uur op traject A2 Hordenrecht - Vinkeveen voor Natura 2000-gebied Botshol.

1.4 Uitvoering

De voorliggende rapportage is tot stand gebracht door Grontmij in samenwerking met en onder verantwoordelijkheid van Rijkswaterstaat.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 en 3 zijn respectievelijk het wettelijk kader en de gehanteerde methodiek voor de effectbeoordeling beschreven. In het daarop volgende hoofdstuk wordt de beoordeling, alsmede de conclusie(s) op grond daarvan beschreven.

2 Wettelijk kader

2.1 Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) biedt de juridische basis voor de bescherming van natuurgebieden in Nederland. Internationale verplichtingen uit de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, maar ook verdragen als bijvoorbeeld het Verdrag van Ramsar (Wetlands) zijn hiermee in nationale regelgeving verankerd. De Nbwet 1998 onderscheidt twee categorieën beschermde gebieden, die in het kader van toetsing van verhoging van snelheid bij autosnelwegen relevant zijn:

- Natura 2000-gebieden;
- Beschermde natuurmonumenten.

Onder Natura 2000-gebieden vallen de gebieden die op grond van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn of nog worden aangewezen. Voor beide gebieden geldt het beschermingsregime op grond van met name artikel 6 van de Habitatrichtlijn, waaraan met de Nbwet 1998 uitvoering is gegeven. De (ontwerp) aanwijzingsbesluiten bevatten daartoe onder meer een lijst van soorten en/of habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen. Voor al deze natuurwaarden gelden instandhoudingdoelstellingen. De essentie van het beschermingsregime voor de Natura 2000-gebieden is dat het halen van de instandhoudingdoelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht.

Beschermde natuurmonumenten kennen een nationale aanwijzingsgrondslag op basis van natuurschoon, natuurwetenschappelijke betekenis, voorkomen van dieren en planten. Deze natuurwaarden worden in de aanwijzingsbesluiten als zogenoemde wezenlijke kenmerken beschreven, zonder overigens in concrete doelstellingen te voorzien. De essentie is dat aantasting van de wezenlijke kenmerken dient te worden voorkomen.

2.2 Beschermingsregime Natura 2000

Ten aanzien van Natura 2000-gebieden geldt dat het halen van de instandhoudingsdoelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. In het aanwijzingsbesluit worden de instandhoudingsdoelstellingen geconcretiseerd in de vorm van een zgn. behouddoelstelling (kwaliteit en omvang) en/of een verbeterdoelstelling (kwaliteit) of uitbreidingsdoelstelling (omvang). Voor soorten kan daarbij een beoogd populatieaantal zijn opgenomen.

Voor nog lang niet alle Natura 2000 gebieden is sprake van een definitief aanwijzingsbesluit. Hierbij moet onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds Vogelrichtlijn gebieden en Habitatrichtlijngebieden. Voor Vogelrichtlijn gebieden heeft aanwijzing - veelal in de jaren '90 - plaatsgevonden. Destijds werd nog niet gesproken over Natura 2000 gebied. Voor Habitatrichtlijngebieden heeft aanwijzing nog lang niet altijd plaatsgevonden, maar is wel nagenoeg altijd sprake van een ontwerp aanwijzingsbesluit. Voor zover nog geen sprake is van een definitieve aanwijzing heeft de beoordeling plaatsgevonden op basis van de instandhoudingsdoelstellingen zoals in het ontwerpbesluit opgenomen.

Voor zover een Vogelrichtlijngebied (deels) samenvalt met een Habitatrichtlijngebied of zich in de directe nabijheid bevindt heeft het ministerie van EL&I er veelal voor gekozen om het gebied als één Natura 2000 gebied aan te wijzen. Zo nodig heeft daarbij op basis van de best beschikbare actuele informatie omtrent de vogels waarvoor een gebied (oorspronkelijk) als Vogelrichtlijn gebied is of was aangewezen, bijstelling van de instandhoudingsdoelstellingen plaatsgevonden.

In de aanwijzing als Natura 2000 gebied wordt expliciet aangegeven of de aanwijzing als Vogelrichtlijn is komen te vervallen of voor welke vogelsoorten bescherming onder het Natura 2000 regime aan de orde is. Pas indien sprake is van een definitieve aanwijzing als Natura 2000 gebied komt de vigerende aanwijzing als Vogelrichtlijngebied - voor zover aangegeven - te vervallen. Voor zover nog geen sprake is van een definitieve aanwijzing als Natura 2000 gebied, is ook voor de vogelsoorten beoordeling op basis van het ontwerp-aanwijzingsbesluit uitgangspunt. De daarin opgenomen instandhoudingsdoelstellingen geven de meest actuele situatie in het betreffende gebied weer.

In geval van een aanwijzing als Natura 2000 gebied kan ervoor worden gekozen om in het Vogelrichtlijngebied van dat gebied naast doelstellingen voor vogelsoorten, ook een doelstelling voor habitattypen op te nemen. Omgekeerd kan dit ook door een doelstelling voor vogelsoorten van toepassing te laten zijn op het Habitatrictlijn gedeelte van het Natura 2000 gebied. Dit noemt men zogenoemde complementaire doelen en in de beoordeling is voor zover relevant daarmee rekening gehouden.

Uit oogpunt van zorgvuldige besluitvorming wordt de beoogde snelheidsverhoging getoetst aan de relevante instandhoudingsdoelstellingen en is ook beoordeeld of de snelheidsverhoging geleid op die instandhoudingsdoelstellingen een (significant) verslechterend effect op habitattypen of leefgebieden van soorten of significant versturende effecten op soorten heeft. Op basis hiervan wordt beoordeeld of en zo ja voor welke autosnelwegen een snelheidsverhoging alleen met het nemen van maatregelen zou kunnen worden doorgevoerd.

Hierbij dient ook te worden gekeken naar mogelijk negatieve effecten die buiten een Natura 2000 gebied worden veroorzaakt. Dit is de zogenoemde 'externe werking'.

Voor definitief aangewezen Natura 2000-gebieden waarbinnen zich een of meerdere Beschermde natuurmonumenten bevinden, gelden niet alleen de instandhoudingsdoelstellingen ter uitvoering van de Habitatrictlijn en de Vogelrichtlijn, maar ook de zgn. oude doelen met betrekking tot natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis, dan wel soorten of planten. Met de definitieve aanwijzing als Natura 2000-gebied is de aanwijzing als Beschermde natuurmonument voor zover dit gebied zich binnen de begrenzing van het Natura 2000 gebied bevindt van rechtswege komen te vervallen. Op de doelstellingen uit de aanwijzing als Beschermde natuurmonument blijft echter het regime voor Beschermde natuurmonumenten van toepassing en toetsing hoeft dan ook niet op basis van het striktere Natura 2000 regime plaats te vinden.

2.3 Beschermingsregime Beschermde natuurmonumenten

Ten aanzien van Beschermde natuurmonumenten geldt dat aantasting van de wezenlijke kenmerken dient te worden voorkomen. Met het oog daarop wordt voor de effecten van de beoogde snelheidsverhoging in kaart gebracht en bezien welke maatregelen eventueel nodig zijn om de wezenlijke kenmerken te behouden. Voor de wezenlijke kenmerken is niet voorzien in concrete doelstellingen, maar is in het aanwijzingsbesluit een beschrijving van de kenmerken opgenomen. De Crisis- en Herstelwet d.d. 31 maart 2010 (hierna: CHW) heeft een versoepeling in de beoordeling van Beschermde natuurmonumenten doorgevoerd. Dit betekent dat de wezenlijke kenmerken voor de Beschermde natuurmonumenten een kader vormen waarbij meerdere belangen kunnen worden gewogen. Bij de beoordeling hoeft niet alleen rekening te worden gehouden met de bescherming van natuurwaarden, maar kunnen ook economische, sociale en culturele belangen worden betrokken.

Ook bij Beschermde natuurmonumenten dient te worden gekeken naar de zogenoemde externe werking.

2.4 Afstemming met ministerie van EL&I

Het ministerie van Economische zaken, Landbouw & Innovatie (EL&I) is eindverantwoordelijk voor bescherming van Natura 2000 gebieden en Beschermde natuurmonumenten. Om die reden zijn de voor de beoogde snelheidsverhogingen uitgevoerde natuurtoetsen uitgevoerd in afstemming met het ministerie van Economische zaken, Landbouw & Innovatie (EL&I).

3 Methodiek effectbeoordeling

3.1 Afbakening mogelijke effecten van snelheidstoename op natuur

Door een al dan niet permanente snelheidsverhoging tot 130 km/uur zal de belasting van geluid en stikstof stijgen als gevolg van toename van emissie van geluid respectievelijk stikstof per voertuig. Deze toename van geluid en stikstof kan gevolgen hebben voor gevoelige soorten en habitattypen in Natura 2000 gebieden en voor gevoelige beschermde waarden van Beschermde natuurmonumenten in de omgeving van de wegtracés waar de snelheidsverhoging wordt doorgevoerd.

Andere effecten dan geluid (verstoring) of stikstofdepositie (verzuring, vermisting) kunnen op voorhand worden uitgesloten. De barrièrewerking van de weg door een snelheidstoename zal niet veranderen. De weg wordt immers niet aangepast, uitgezonderd eventueel noodzakelijke beperkte aanpassingen vanwege verkeerveiligheid. Deze aanpassingen moesten ten tijde van de uitvoering van de natuurtoetsen nog nader vorm krijgen en zijn om die reden niet meegenomen. Gezien de beperkte aard en omvang van die aanpassingen zullen de doelstellingen van Natura 2000-gebieden en de kenmerken van Beschermde natuurmonumenten naar verwachting niet in het geding zijn. Er zal zo nodig een aanvullende toetsing worden uitgevoerd om ook in bredere zin mogelijke effecten te beoordelen.

3.2 Verkeersberekening

Verkeerscijfers zijn de basis voor zowel de geluidberekeningen als de stikstofberekeningen. Voor de verkeersberekeningen is gebruik gemaakt van een verkeersmodel, het Landelijk Model Systeem (LMS 2011). Met dit model is zowel het korte termijn (2015) als het lange termijn effect (2020) van de invoering van de 130 km/uur-maatregel volgens de zgn. Basisvariant bepaald. Als omgevingsscenario is het Global Economy-scenario (GC) gehanteerd. De verkeerscijfers voor 2012 en 2013 zijn afgeleid van de verkeersberekeningen voor 2015 conform de gemiddelde verkeersgroei in het GC.

Het LMS onderscheidt drie dagdelen: ochtend- en avondspits en de restdag en twee voertuig-categorieën: personen- en vrachtauto's. Voor de geluid- en stikstofberekeningen is de standaard LMS-uitvoer verrijkt met een onderverdeling naar dag/avond/nacht en naar licht/middelzwaar en zwaar verkeer.

Op basis van deze LMS verkeersberekeningen is mede ter afbakening van het onderzoeksgebied bepaald of vanwege de snelheidsverhoging sprake kan zijn van zgn. verkeersaantrekkende werking als netwerkeffect. Hieruit is naar voren gekomen dat het doorvoeren van de snelheidsverhoging geen substantiële toename aan verkeer op wegen waar geen snelheidsverhoging wordt doorgevoerd zal hebben. Voor zover sprake is van verkeersaantrekkende werking op het relevante traject zelf, is die toename aan verkeersintensiteiten via LMS berekend en als input gebruikt voor de geluid- en stikstofberekeningen ten behoeve van de natuurbeoordeling.

3.3 Geluid

Effectprincipes

Verkeersgeluid kan een negatief effect hebben op soorten waarvoor Natura 2000-gebieden en Beschermde natuurmonumenten zijn aangewezen. Geluid kan de vocale communicatie maskeren en op korte afstand voor schrikreacties zorgen. Met name broedvogels zijn gevoelig, waarvan de effecten tot op grotere afstand kunnen doorwerken.

Drempelwaarden

Door Rijkswaterstaat is onderzoek gedaan naar de effecten van verkeersgeluid op broedvogels (Reijnen, Veenbaas en Foppen in 1992). Op basis van empirisch onderzoek is de relatie tussen broedvogeldichtheden en verkeersgeluid vastgesteld. Voor bosvogels resulteert dit in een drempelwaarde van 42 dB(A) waarboven een afname aan broedvogels is te verwachten. Voor weidevogels is deze drempelwaarde 47 dB(A).

De geluidcontour voor bosvogels (42 dB(A)) kan gebruikt worden voor de effecten van broedvogels die in gesloten vegetatie voorkomen. De geluidcontour voor weidevogels (47 dB(A)) kan worden gebruikt voor vogels die in open landschap broeden. Voor halfopen landschappen kan de 42dB(A) contour als worst case worden gehanteerd.

De gevoeligheid van andere soortgroepen is veel minder goed onderzocht. Drempelwaarden zijn meestal niet bekend. In effectstudies wordt er meestal vanuit gegaan dat broedvogels als maatgevende groep kan worden genomen. Ook in de voorliggende rapportage is dit als uitgangspunt genomen. Welke soorten gevoelig zijn voor geluid is vastgesteld op basis van de Natura 2000-effectenindicator van het ministerie van EL&I (www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/effectenindicator).

Naast de ondergrens voor het al dan niet optreden van effecten op basis van het absolute geluidniveau kan een ondergrens worden gesteld aan relevantie van de hoogte van de toename van de geluidbelasting ofwel een toename die als niet-in-betekenende-mate kan worden beschouwd. Als afgeleide van een advies van de Commissie mer omtrent geluid in relatie tot verkeersintensiteiten wordt hiervoor een grens van 1dB(A) aangehouden. Een toename aan geluidbelasting van maximaal 1 dB(A) is niet merkbaar en heeft derhalve geen aantoonbaar effect.

Berekening geluidbelasting

Voor de berekening van de effecten van verkeersgeluid op natuur is de RWS standaardmethode gehanteerd. Dit houdt in dat de 42 dB(A) en 47 dB(A) geluidscontouren volgens SRM2 worden berekend. Geluidsniveaus worden berekend als gemiddelde 24-uurs waarde (L_{24}) op 1,5 m boven het maaiveld met A filterweging. In deze rekenwijze voor de voortoets zijn de effecten van stiller asfalt en schermen niet meegenomen. Er is gerekend met enkellaags ZOAB. Hierdoor kunnen de berekeningen als een worst case benadering worden beschouwd. De daadwerkelijke geluidcontouren zullen in de meeste situaties dichterbij de weg liggen.

Voor de beoordeling van de aldus bepaalde geluidscontouren is primair gebruik gemaakt van de onderzoeken die door het Bureau Waardenburg (2008)¹ en Alterra-Sovon (2006)² zijn uitgevoerd naar o.a. de mogelijke (significante) verstoring van Natura 2000 soorten door verkeer op autosnelwegen.

Rekenjaren

Voor alle gebieden zijn geluidberekeningen uitgevoerd voor het Basis scenario voor de referentiesituatie (2012) en voor 2020 en is op basis daarvan - voor zover nodig - het verschil in verstoord oppervlakte inzichtelijk gemaakt.

Toetsing van geluidseffecten op Natura 2000-gebieden

Voor Natura 2000-gebieden dient in eerste instantie te worden beoordeeld of de snelheidsverhoging mogelijk significante gevolgen kan hebben, dan wel dat dit op voorhand valt uit te sluiten.

¹ Bureau Waardenburg, 2008. Bestaand gebruik van rijksinfrastructuur en Natura 2000-gebieden. Rapport nr.07-124. Opdrachtgever: Rijkswaterstaat.

² Alterra, 2006. Nadere verkenning van de invloed van verkeerslawaaier op broedvogels in Natura 2000 gebieden. Met medewerking van SOVON Vogelonderzoek Nederland. Opdrachtgever: Rijkswaterstaat.

Eerste beoordeling geluid (voortoets)

Bij de beoordeling van het effect van geluid zijn de onderstaande beoordelingscriteria gebruikt in de volgende volgorde:

- Is het gebied aangewezen voor geluidgevoelige soorten? Zo nee, effecten van verkeersgeluid zijn uitgesloten.
- Ligt de voor het gebied en soorten relevante geluidcontour (42 dB(A) dan wel 47 dB(A)) op basis van de worst case aannames binnen het gebied? Zo nee, dan zijn effecten van verkeersgeluid uitgesloten.
- Zo ja, dan wordt mede op basis van de onderzoeken die door het Bureau Waardenburg (2008) en Alterra-Sovon (2006) beoordeeld of significante gevolgen zijn uit te sluiten.
- Zo niet, dan dient een nadere toetsing in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen plaats te vinden.

Nadere beoordeling geluid (vervolgtoets)

De centrale vraag in de vervolgtoets is of door de snelheidsverhoging het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen daadwerkelijk in het geding kan zijn.

Die beoordeling wordt gedaan aan de hand van een (zoveel mogelijk) kwantitatieve voorspelling van de effecten van geluid op daarvoor gevoelige soorten waarvoor een instandhoudingsdoelstelling geldt. De voorspelde veranderingen worden gerelateerd aan de huidige omvang en kwaliteit van het areaal van het leefgebied en van de omvang van de populatie van soorten waarvoor een instandhoudingsdoelstelling geldt.

Uitgangspunt voor de beoordeling is of de toename aan effecten tengevolge van de betreffende autosnelweg aan het op termijn realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied in de weg kan staan. Dit heeft zowel betrekking op de omvang en kwaliteit van het leefgebied als directe effecten op de populatie. Indien dit met zekerheid kan worden uitgesloten, is geen sprake van significante gevolgen.

Cumulatieve effecten

Vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid wordt bij de beoordeling rekening gehouden met eventuele cumulatieve effecten. Hiervan is sprake als naast de snelheidsverhoging andere ontwikkelingen in of rondom een Natura 2000-gebied zijn voorzien en die in combinatie mogelijk schadelijk kunnen zijn voor het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen. Hierbij worden zo nodig tevens ontwikkelingen betrokken waarvoor besluitvorming reeds heeft plaatsgevonden, maar die nog niet in uitvoering zijn. Bestaande activiteiten/ ontwikkelingen worden als onderdeel van de achtergrondbelasting van geluid meegenomen. De mogelijke gevolgen vanwege een toename van geluid door een snelheidsverhoging op andere autosnelwegen die voor hetzelfde gebied relevant zijn, worden in feite al cumulatief bepaald doordat deze in de LMS verkeersberekeningen integraal zijn meegenomen.

Voor zover in voorbereiding zijnde wegenprojecten leiden tot veranderingen in de verkeersintensiteit van de in dit kader relevante wegen, zijn deze veranderingen ook verdisconteerd in het onderzoek.

Toetsing van geluidseffecten op Beschermden natuurmonumenten

Bij de beoordeling van effecten op Beschermden natuurmonumenten staat de mogelijke aantasting van wezenlijke kenmerken centraal. Deze kenmerken kunnen worden beïnvloed door verkeerslawaai indien het gebied van waarde is voor vogels of andere geluidgevoelige soorten.

Bij de beoordeling van het effect van geluid zijn de onderstaande beoordelingscriteria gebruikt in onderstaande volgorde:

- Is het gebied aangewezen voor geluidgevoelige soorten? Zo nee, zijn effecten van verkeersgeluid uitgesloten.
- Is sprake van een toename aan geluid vanwege sec de betreffende snelheidsverhoging die merkbaar is en derhalve een effect kan hebben op de relevante voor geluid gevoelige soort?

Om de tweede vraag te kunnen beantwoorden is voor de te onderscheiden snelheidsregimes en rekening houdende met het type wegdek (ZOAB, e.d.) bepaald wat de maximale toename aan geluid kan zijn vanwege de snelheidsverhoging. Hieruit is naar voren gekomen dat die toename altijd ruim onder de 1 dB(A) ligt voor de relevante wegtrajecten en daardoor geen sprake zal zijn van een aantoonbaar effect op de relevante soorten.

3.4 Stikstofdepositie

Effectprincipes

In veel Natura 2000-gebieden en Beschermden natuurmonumenten liggen habitattypen en leefgebieden van soorten die gevoelig zijn voor verzurende en/of vermestende invloed van stikstofdepositie. Als de depositie van stikstof te hoog is kan dit leiden tot ongewenste veranderingen in de vegetatie. Zeldzame soorten in voedselarme omstandigheden worden verdrongen door meer algemene soorten. Samen met andere problemen, waaronder verdroging, heeft dit in de afgelopen decennia geleid tot een afname van de biodiversiteit in de Nederlandse natuurgebieden.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak van de Raad van State (StAB) heeft in een advies van 24 maart 2009 (StAB/38266/H) aangegeven, dat tevens rekening gehouden moet worden met de effecten van stikstofdepositie op Vogelrichtlijnsoorten. In het verlengde hiervan ligt het voor de hand niet alleen rekening te houden met vogels, maar ook andere soortengroepen als insecten, vissen, amfibieën en reptielen, waarvoor een gebied is aangewezen. In het algemeen kan worden gesteld dat alle soorten gevoelig kunnen zijn voor stikstofdepositie die afhankelijk zijn van een leefgebied dat gevoelig is voor stikstofdepositie.

Ecologische effecten van stikstofdepositie

Stikstofdepositie bestaat in gereduceerde vorm (NH_3 , ammoniak) en geoxideerde vorm (stikstofdioxide, NO_x). De stikstofemissie van landbouw bestaat voornamelijk uit ammoniak, terwijl industrie en verkeer voornamelijk stikstofdioxide emitteren. Beide vormen van stikstof kunnen worden omgezet tot de nutriënten ammonium (NH_4) en nitraat (NO_3). De extra aanvoer van deze voedingsstoffen kan vooral bedreigend zijn voor voedselarme habitattypen. Door de verrijking kan de vegetatie verruigen en kunnen kenmerkende soorten van schrale milieus verdwijnen. Daarnaast kan depositie van stikstof leiden tot een daling van de bodem-pH. Door verzuring verdwijnen gevoelige soorten en neemt de soortenrijkdom en kwaliteit van zuurgevoelige habitattypen af.

Drempelwaarden

Als drempelwaarde voor het al dan niet optreden van significante effecten op habitats wordt voor Natura 2000-gebieden de kritische depositiewaarde (KDW) gehanteerd. De KDW wordt gedefinieerd als 'de grens waarboven het risico niet kan worden uitgesloten dat de kwaliteit van het habitatype significant wordt aangetast als gevolg van de verzurende en/of vermestende invloed van de atmosferische stikstofdepositie'. Dit komt inhoudelijk overeen met de internationaal gangbare definitie: 'De kritische depositie is een kwantitatieve schatting van de blootstelling aan één of meer verontreinigende stoffen, waar beneden geen significante schadelijke effecten optreden aan gespecificeerde gevoelige elementen in het milieu, volgens de huidige stand van kennis.' De KDW is wetenschappelijk breed geaccepteerd en wordt ook in de jurisprudentie gehanteerd om bijvoorbeeld overbelaste situaties te duiden. Voor gebiedspecifieke toetsing moet echter ook rekening worden gehouden met andere bepalende factoren.

Er is een check gedaan wat betreft een eventueel te hanteren lagere range van Kritische Depositiewaarden op grond van de publicatie van Bobbink, 2010 (Bobbink, R. & J.-P. Hettelingh (eds), 2010, Review and revision of empirical critical loads and dose response relationships). Het blijkt dat dit met uitzondering van Grijze duinen in Natura 2000-gebied Kennemerland Zuid bij de natuurtoetsen 130 km niet aan de orde is. Bij een aantal natuurtoetsen is juist een mogelijke verhoging van de KDW aan de orde, zoals bij hoogveen en de vennen. Voor zover relevant is deze publicatie bij toetsing van het betreffende habitatype betrokken.

Voor soorten die afhankelijk zijn van stikstofgevoelige habitattypen is de drempelwaarde minder eenduidig vast te stellen. De effecten voor deze soorten zijn afhankelijk van verandering in structuur en/of het verdwijnen van specifieke plantensoorten, wat niet 1-op-1 gekoppeld hoeft te zijn aan de KDW. Bovendien kan het leefgebied van soorten mede habitattypen betreffen die niet gevoelig zijn voor stikstofdepositie.

Voor Beschermden natuurmonumenten is deze KDW bruikbaar als indicator van de gevoeligheid van de in het aanwijzingsbesluit beschreven vegetaties. Op basis van die beschrijvingen wordt daartoe bezien welk in het kader van Natura 2000 benoemd habitatype hiermee het meeste overeenkomt en welke KDW dat habitatype heeft.

Berekening stikstofdepositie

Rekenpunten

Voor de Natura 2000-gebieden en Beschermden natuurmonumenten wordt op de rekenpunten met AERIUS 1.2 de stikstofdepositie berekend tot een afstand van ca. 3 km van de weg (uitgevoerd door Goudappel-Coffeng).

Detailniveau van de rekenpunten:

- Verkeersbijdrage: Natura 2000-gebieden en Beschermden Natuurmonumenten: octagonalen 100 x 100 meter.
- GDN: Natura 2000-gebieden: octagonalen 100 x 100 meter.
- GDN: Beschermden natuurmonumenten, voor zover niet gelegen in een N2000 gebied: 1 x 1 km vakken.

Rekenjaren

De berekeningen zijn uitgevoerd voor de Basisvariant (zie § 1.2). Uitgangspunt voor de berekeningen is dat de snelheidsverhoging in 2012 wordt ingevoerd. Het jaar 2012 is daarom als referentiejaar in beeld gebracht. Daarnaast is een doorkijk naar toekomstige jaren gegeven. Concreet zijn per traject de volgende peiljaren gehanteerd:

- 2012 als referentiejaar;
- 2013 als eerst representatief vergelijkingsjaar;
- 2015 en 2020 als jaren om de ontwikkeling richting toekomst inzichtelijk te maken.

Bij Natura 2000-gebieden is voor 2013, 2015 en 2020 de stikstofdepositie doorgerekend op basis van het huidige snelheidsregime (autonome situatie) en op basis van het regime met een permanente snelheidsverhoging. Naast een vergelijking met de huidige situatie (2012) is daarmee de mogelijke toename aan depositie tengevolge van sec de snelheidsverhoging inzichtelijk gemaakt (verminderde afname genoemd) en bij de beoordeling van mogelijke effecten voor de instandhoudingsdoelstellingen betrokken. De stikstofdepositie rond wegvakken met een dynamisch snelheidsregime is post hoc afgeleid op basis van een gewogen gemiddelde tussen de berekeningen voor de huidige snelheid en de stikstofberekeningen met een permanente snelheidsverhoging.

Voor de habitattypen waarvoor het Natura 2000 gebied is aangemeld, wordt per habitatype de oppervlakte gewogen gemiddelde totale depositie berekend door de GDN kaarten in GIS te projecteren op de beschikbare habitattypenkaarten (zoals gebruikt in AERIUS, EL&I augustus, 2011). De resultaten daarvan worden steeds in tabelvorm voor de hierboven genoemde rekenjaren weergegeven. Meer specifiek wordt de gemiddelde (oppervlaktegewogen) verkeersbijdrage aan de stikstofdepositie op de gevoelige habitattypen binnen ca. 3 km van de weg weergegeven voor:

- de referentiesituatie (2012);
- de toekomstige situatie zonder snelheidsverhoging (autonoom) in 2013, 2015 en 2020;
- en na invoering van een variabel (var) snelheidsregime van 120-130 km/uur in 2013, 2015 en 2020.

In tabelvorm ziet dit er als volgt uit:

Gemiddelde stikstofdepositie (mol/ha/jaar) als gevolg van wegverkeer op de gevoelige habitattypen. Rood betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur > verkeersbijdrage referentie 2012. Groen betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur ≤ verkeersbijdrage referentie 2012. Daarnaast is de autonome situatie in 2013, 2015 en 2020 weergegeven.

		2012	2013	2015	2020	2013	2015	2020
Habitattypen		ref	aut	aut	aut	var 130	var 130	var 130
H2310	Stuifzandheiden met struikhei							
H3160	Zure vennen							
H4010A	Vochtige heiden (hogere zandgronden)							
H4030	Droge heiden							
H7150	Pioniervegetaties met snavelbiezen							

De gemiddelde waarden geven in relatie tot de instandhoudingsdoelstellingen in principe het beste inzicht in de trend voor wat betreft de stikstofdepositie afkomstig van het verkeer en de mogelijke effecten daarvan. Dit laat onverlet dat zich gebiedsspecifiek situaties kunnen voordoen waarbij de toename aan depositie tengevolge van de snelheidsverhoging (zeer) lokaal voor 1 of meerdere habitats zodanig afwijkt van de gemiddelde waarden, dat de beoordeling niet enkel op basis van de gemiddelde depositietoename kan worden uitgevoerd. Om na te gaan wanneer dit het geval is wordt per habitattype gezien of lokaal sprake kan zijn van noemenswaardig hogere toenames aan depositie. Daartoe wordt steeds in een vergelijkbare tabelvorm per habitattype de maximale verkeersbijdrage aan depositie weergegeven voor de referentiesituatie (2012) en de toekomstige situatie zonder (autonoom) en na invoering van een permanent snelheidsregime van 130 km/uur. Op basis daarvan is per habitattype de maximaal berekende toename aan depositie tengevolge van de snelheidsverhoging af te leiden die (zeer) lokaal - op de kortste afstand van de snelweg - met AERIUS is berekend. Wanneer daaruit blijkt dat de maximaal berekende toename noemenswaardig afwijkt van de gemiddelde toename aan depositie, wordt voor de betreffende habitattypen in de toetsing de ruimtelijke spreiding in de toename aan stikstofdepositie tengevolge van de snelheidsverhoging inzichtelijk gemaakt en in de beoordeling betrokken. Die ruimtelijke spreiding wordt via kaartbeelden gepresenteerd. Hieruit valt per habitattype af te leiden in welke mate (gewerkt wordt met ranges: 0-1, 1-2, 2-5, 5-10, 10-20 mol/ha/jr) verspreid over het gebied binnen ca. 3 km sprake is van een toename (of afname) aan depositie tengevolge van de snelheidsverhoging. Hierbij wordt met name uitgegaan van de vergelijking tussen het referentiejaar, 2012, en het 'worstcase' jaar 2013. Op basis daarvan wordt weergegeven in welke mate de te onderscheiden 'ranges aan toename' aan de orde zijn. Hierbij wordt gebruik gemaakt van onderstaande tabel, waarin staat aangegeven wat het oppervlaktepercentage van de toename per 'range aan toename' is ten opzichte van de totale oppervlakte van het betreffende habitattype zowel binnen ca. 3 km als binnen het gehele Natura 2000-gebied.

Toename van stikstofdepositie vanuit het wegverkeer van 2012 naar 2013 (incl. snelheidsverhoging) in categorieën met bijbehorende oppervlaktes binnen ca 3 km en percentage van het oppervlakte binnen ca 3 km en het percentage van het gehele Natura-2000 gebied.

Toename (mol/ha/jr)	Opp. (ha)	% opp. habitattype < ca. 3km	% habitattype gehele gebied
0-1			
1-2			
2-5			
Enz.			

Emissiefactoren

In deze studie is gebruik gemaakt van emissiefactoren die het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) in het kader van de jaarlijkse update van de Grootschalige Concentratiekaarten Ne-

derland (GCN-kaarten) publiceert. Het betreft de emissiefactoren conform het BBR scenario (PBL; maart 2011).³ De set emissiefactoren bestaat uit emissiefactoren voor combinaties van verschillende rijnsnelheden en voertuigcategorieën (licht, middelzwaar en zwaar wegverkeer). Deze emissiefactoren zijn opgenomen in Aerius. Op de wegvakken waar 130 km/uur wordt gereden (permanent en variabel) is voor lichte voertuigen een verschalingsfactor van 1.2 gehanteerd ten opzichte van de emissiefactoren voor 120 km/uur. Deze verschalingsfactor is gebaseerd op de emissiefactoren die door TNO zijn aangeleverd voor 130 km/uur.

Toetsing van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden

In het kader van een eerste beoordeling (voortoets) dient bepaald te worden of negatieve effecten in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen op voorhand kunnen worden uitgesloten, en zo niet of significantie van effecten kunnen worden uitgesloten.

Eerste beoordeling stikstof (voortoets)

In een eerste beoordeling van het aspect stikstof wordt onder meer de kritische depositiewaarde betrokken. Gelet op de zorgvuldige wetenschappelijke onderbouwing van de kritische depositiewaarde mag aangenomen worden dat zolang de stikstofbelasting, inclusief verkeersbijdrage, onder de KDW blijft, significante effecten tengevolge van stikstofdepositie op de kwaliteit of omvang van de habitattypen kunnen worden uitgesloten. Indien de KDW worden overschreden dan is veelal voor behoud en zeker voor verbetering een dalende belasting nodig om de instandhoudingsdoelstellingen te realiseren. Als de snelheidsverhoging voor een relevante toename van stikstofbelasting zorgt ten opzichte van de huidige situatie kan in dat geval in de voortoets een significant effect niet op voorhand worden uitgesloten. Er zal dan een nadere toetsing in de vorm van een vervolgoets noodzakelijk zijn.

Op basis van de depositieberekeningen wordt bepaald wat de depositie per habitattypen binnen de geselecteerde Natura 2000-gebieden is.

Stikstof en soorten

Mede naar aanleiding van de uitspraak van de RvS heeft Dienst Verkeer en Scheepvaart (DVS) Grontmij gevraagd een analyse te maken van de gevolgen van stikstofdepositie voor Vogelrichtlijnsoorten en Habitatrichtlijnsoorten (Grontmij, 2011)⁴. Daarnaast heeft EL&I (Bal, 2011 in prep) een analyse uitgevoerd van VHR soorten. In onderstaande tabellen is weergegeven welke Vogel- en Habitatrichtlijnsoorten (mogelijk) gevoelig zijn voor verandering van hun broedhabitat, foerageergebied en/of voedselbronnen als gevolg van stikstofdepositie. Uit deze onderzoeken blijkt dat zoogdieren niet gevoelig zijn voor stikstofdepositie.

Overzicht van voor stikstofdepositie gevoelige VR-soorten. Lichtblauw = niet gevoelig, oranje = enigszins gevoelig, rood = gevoelig.

Vogelrichtlijnsoort	Broedhabitat*	Foerageerhabitat*	KDW Bal*	Habitattypen Bal*
Blauwe kiekendief			900-1600	H2190B, H2190C, 6510B, H2130B, H2130C, H6510A, H4010A, H6230, H2140A, H2190C, H6230, H2310, H2320, H4030, H2110, H2120
Bontbekplevier			1400-1600	H2190B, H2190C, H2110
Boomleeuwerik			700-	H2330, H2310, H2320,

³ Gedurende afronding van de natuuronderzoeken kwamen de nieuwe emissiefactoren (maart 2012) beschikbaar. Deze hadden vanwege de zeer beperkte verschillen met de gebruikte emissiefactoren geen consequenties voor de uitgevoerde berekeningen en vormden derhalve geen aanleiding tot bijstelling van de onderzoeken en de daarin getrokken conclusies.

⁴ Grontmij, 2011, Quickscan invloed stikstofdepositie op Vogelrichtlijnsoorten. Auteurs A.H. Tuitert en S.C. Wessels. Rapport Grontmij in opdracht van Rijkswaterstaat-DVS.

Vogelrichtlijnsoort	Broedhabitat*	Foerageerhabitat*	KDW Bal*	Habitattype Bal*
			1300	H4030, H2130A, H6120, H6230
Bruine kiekendief			900-1600	H2190B, H2190C, H6510B, H2130B, H2130C, H2130A, H6510A, H4010A, H6230, H2140A, H2190C, H6230, H2110, H2120
Dodaars			400	H3130, H3160
Draaihals			700-1100	H2310, H2320, H4030, H2330
Duinpieper			700-1100	H2310, H2330
Georde fuut			440	H3130, H3160
Grauwe kiekendief			900-1400	H2190B, H2190C, H2130B, H2130C, H2130A, H6510A, H4010A, H6230, H2140A, H2190C, H6230, H2310, H2320, H4030, H2140B, H2150, H2110, H2120
Grauwe klauwier			400-1400	H3130, H3160, H2190B, H2190C, H6410, H6120, H6230, H2130B, H2130C, H2130A, H6510A, H4010A, H2140A, H2190C, H3160, H7110A, H7110B, H7120, H2310, H2320, H4030
Grutto			1300-1600	H6410, H6510B, H4010A, H6230,
Ijsvogel			400	H3130
Kemphaan			1100-1600	H6410, H4010A, H6230,
Kievit			1400-1600	H6510B
Kleine mantelmeeuw				
Korhoen			1000-1800	H6410, H9120, H9190, H7120, H91D0, H2310, H2320, H4030, H7110A, H7110B, H7120, H4010A, H6230
Kwartelkoning			1400-1600	H6410, H6510B
Nachtwaluw			400-1800	H6120, H6230, H4010A, H6230, H7110A, H7110B, H7120, H2310, H2320, H4030, H2330, H9190
Oeverwaluw			400	H3130
Paapje			900-	H2190B, H2190C,

Vogelrichtlijnsoort	Broedhabitat*	Foerageerhabitat*	KDW Bal*	Habitattype Bal*
			1400	H6410, H2130B, H2130C, H2130A, H6120, H4010A, H6230, H2140A, H2190C, H6230, H7110A, H7110B, H7120
Pijlstaart			400	H3130
Porseleinhoen				
Roerdomp			400	H3130
Roodborsttapuit			900-1300	H6410, H6120, H6230, H2130B, H2130C, H2130A, H4010A, H6230, H2310, H2320, H4030
Scholekster			900-1600	H6510B, H2130B, H2130C, H2130A, H6230, H2140B, H2150, H2110, H2120
Slechtvalk			400	H3130
Strandplevier			1400	H2110
Tapuit			700-1400	H6120, H6230, H2130B, H2130C, H2130A, H2310, H2320, H4030, H2330, H2120
Tureluur			1400-1600	H2190B, H2190C, H6410, H6510B
Velduil			400-1600	H2190B, H2190C, H2130B, H2130C, H2130A, H6510A, H4010A, H6230, H2140A, H2190C, H6230, H7110A, H7110B, H7120
Visarend			400-1600	H3130, H2190B, H2190C, H6410
Visdief			900-1400	H2130A, H2130B, H2130C
Watersnip			400-1600	H2190B, H2190C, H6410, H4010A, H6230, H2140A, H2190C, H6230, H7110A, H7110B, H7120
Wespendief			400-1100	H3130, H2310, H2320, H4030
Woudaap			400	H3130
Zeearend			400	H3130
Zwarte stern			400	H3130
Zwarte specht			1400	H9160A, H9120, H9190

Overzicht van voor stikstofdepositie gevoelige Habitatrichtlijnsoorten. Oranje = enigszins gevoelig, rood = gevoelig.

Habitatrichtlijnsoort	Groeiplaats / verblijfplaats	Foerageerhabitat	KDW Bal	Habitattype Bal
Beekprik			<2400	

Habitatrichtlijnsoort	Groeiplaats / verblijfplaats	Foerageerhabitat	KDW Bal	Habitatype Bal
Bittervoorn			1800?-2100?	
Donker pimpernelblauwtje			1400-1600	H6150B, H6150A
Drijvende waterweegbree		n.v.t.	400-2100	H3150, H3130
Gaffellibel				
Geel schorpioenmos		n.v.t.	1100-1400	H7140A, H7230
Geelbuikvuurpad				
Gestreepte waterroofkever				
Gevlekte witsnuitlibel			400-2100	H3150, H2190A, H3130
Groenknolorchis		n.v.t.	100-1400	H2190B
Grote vuurvliinder			700-1400	H7140B, H6410
Kamsalamander			400-2100	H3150 H3130
Kruipend moerasscherm		n.v.t.	1600	H7140a
Nauwe korfslak			1400-1800	H2190B, H2160, H6430C
Pimpernelblauwtje			1100-1600	H6410, H6510B, 6510A, 6430C, 9160B
Platte schijfhoren			400-2100	H3150, H2190A, H3130
Spaanse vlag				
Tonghaarmuts		n.v.t.		
Vliegend hert				
Zeggekorfslak			1900 <2400	H91e0c

* Op basis van Grontmij, 2011, ** Op basis van Bal, 2011 in prep

Bij Natura 2000-gebieden wordt in eerste instantie bepaald of het gebied is aangewezen is voor soorten die gevoelig zijn voor stikstofdepositie op basis de bovenstaande tabellen. Vervolgens wordt bepaald of het stikstof gevoelige habitatype zich binnen het betreffende gebied bevindt. Indien dit het geval is wordt getoetst of de KDW die aan de soort op basis van het leefgebied is toegewezen wordt overschreden na de invoering van 130 km/uur. Op basis van de overschrijding en de toename als gevolg van de snelheidsverhoging wordt bepaald of (significante) effecten voor de betreffende soort al dan niet op voorhand kunnen worden uitgesloten. Indien de KDW niet wordt overschreden wordt beoordeeld of een toename aan stikstofdepositie ten gevolge van de snelheidsverhoging tot verslechtering van het leefgebied kan leiden. Beide beoordelingen worden in het licht van de al dan niet gekwantificeerde doelstelling (na te streven populatieaantal, dan wel trend) voor de soort zelf uitgevoerd.

Nadere beoordeling stikstof (vervolgtoets)

De centrale vraag in de vervolgtoets is of door de snelheidsverhoging het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen daadwerkelijk in het geding kan zijn.

De beoordeling of stikstofdepositie het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen in het geding kan brengen, wordt gedaan aan de hand van een (zoveel mogelijk) kwantitatieve voorspelling van de effecten van stikstofdepositie op daarvoor gevoelige habitatypes en leefgebieden van soorten waarvoor een instandhoudingsdoelstelling geldt. De voorspelde veranderingen worden gerelateerd aan de huidige omvang en kwaliteit van het areaal van de habitatypes of

van de omvang van het leefgebied van soorten in relatie tot omvang van de populatie waarvoor een instandhoudingsdoelstelling geldt.

Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de instandhoudingsdoelstelling die voor het betrokken habitatype is geformuleerd in de (ontwerp)aanwijzingsbesluiten. Hierbij wordt gekeken naar andere kansen en knelpunten zoals in de rapportages van KIWA en EGG-consult⁵ (beschikbaar via de website van EL&I: <http://www.synbiosys.alterra.nl/natura2000/gebiedendatabase.aspx?subj=kiwaachterkanten>) en voor zover beschikbaar de gebiedsanalyses die in het kader van het beheerplan proces zijn uitgevoerd.

Uitgangspunt voor de beoordeling is of de voorgenomen snelheidsverhoging naar 130 km/uur het op termijn realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied in de weg kan staan. Indien dit met zekerheid kan worden uitgesloten, is geen sprake van significante gevolgen en kunnen maatregelen achterwege blijven.

Cumulatieve effecten

Vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid wordt bij de beoordeling rekening gehouden met eventuele cumulatieve effecten. Hiervan is sprake als naast de snelheidsverhoging andere ontwikkelingen in of rondom een Natura 2000-gebied zijn voorzien en die in combinatie mogelijk schadelijk kunnen zijn voor het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen. Hierbij worden zo nodig tevens ontwikkelingen betrokken waarvoor besluitvorming reeds heeft plaatsgevonden, maar die nog niet in uitvoering zijn. Bestaande activiteiten / ontwikkelingen worden als onderdeel van de achtergrondbelasting van geluid meegenomen. De mogelijke gevolgen vanwege een toename van stikstof door een snelheidsverhoging op andere autosnelwegen die voor hetzelfde gebied relevant zijn, worden in feite al cumulatief bepaald doordat deze in de LMS verkeersberekeningen integraal zijn meegenomen.

Voor zover in voorbereiding zijnde wegenprojecten leiden tot veranderingen in de verkeersintensiteit van de in dit kader relevante wegen, zijn deze veranderingen ook verdisconteerd in de verkeerscijfers welke als input zijn gebruikt voor de stikstofdepositie berekeningen. Hierdoor is het cumulatief effect van alle verkeersprojecten in de stikstofberekening meegenomen.

Beoordeling stikstofdepositie in Beschermden natuurmonumenten

Voor Beschermden natuurmonumenten wordt in eerste instantie bepaald of de natuurwaarden waarvoor het gebied is aangewezen gevoelig zijn voor stikstofdepositie. Omdat er voor Beschermden natuurmonumenten geen instandhoudingsdoelstellingen zijn opgenomen worden de relevante soorten en habitats door een ecoloog afgeleid uit de aanwijzingsbesluiten. Voor natuurwaarden die zijn opgenomen in de aanwijzingen van Beschermden natuurmonumenten zijn geen KDW's vastgesteld. Om die reden is bepaald of de combinatie van deze soorten vergelijkbaar is met Natura 2000 habitattypen, waarvoor wel een KDW is vastgesteld. Op deze manier worden de aan deze soorten en habitats gerelateerde KDW gehanteerd om een indicatie te krijgen van de stikstofgevoeligheid van de natuurwaarden in het Beschermd natuurmonument. Omdat er voor Beschermden natuurmonumenten geen habitatkaarten beschikbaar zijn wordt de analyse uitgevoerd op basis van de begrenzing van het Beschermden natuurmonumenten.

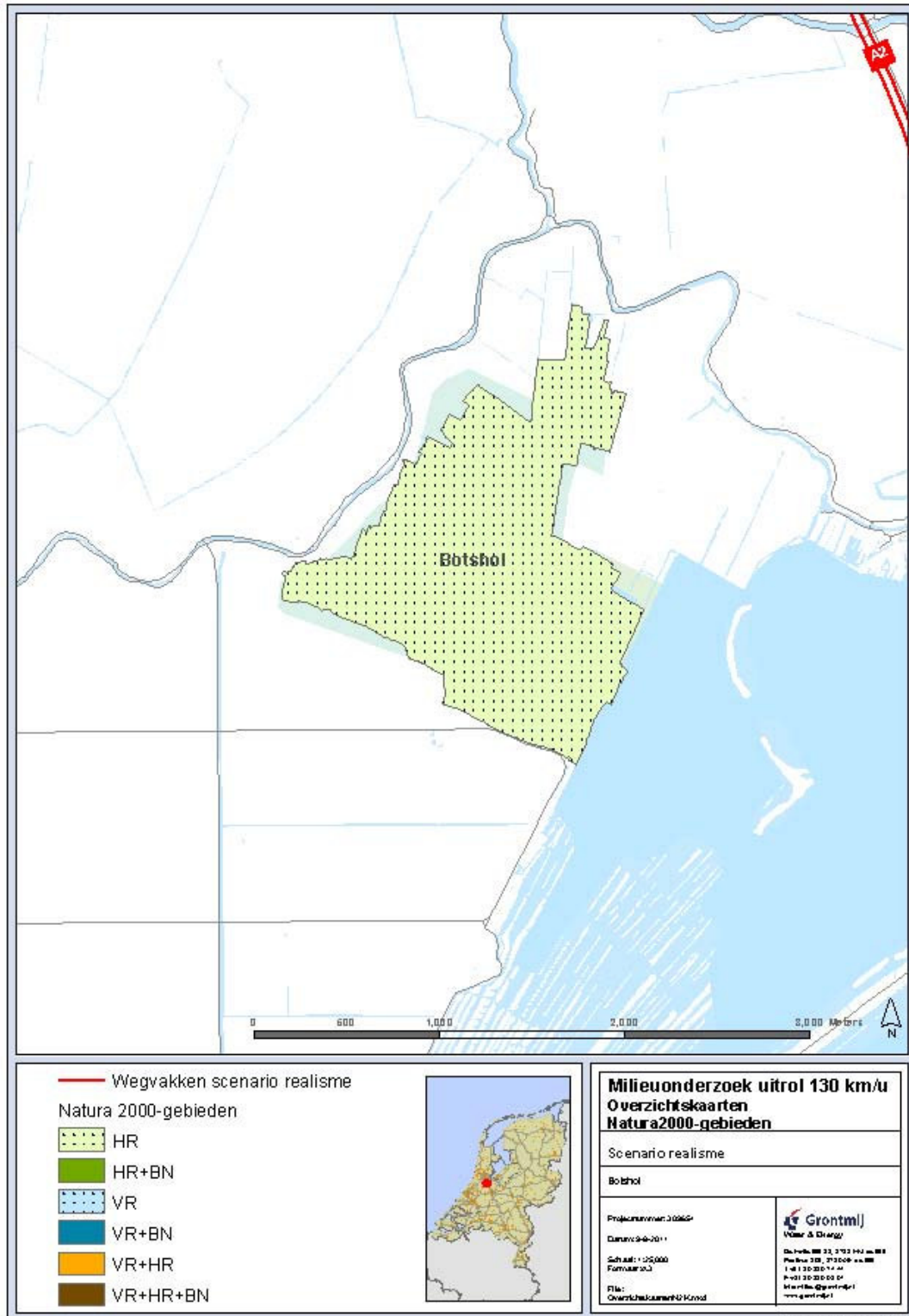
Op basis van de depositieberekeningen wordt bepaald wat de depositie van een wegvak binnen de grenzen van het Beschermd natuurmonument is. Rekening houdend met de stikstofgevoeligheid van de natuurwaarde en de toename als gevolg van de snelheidsverhoging wordt bepaald of schadelijke effecten al dan niet op voorhand kunnen worden uitgesloten. Mochten schadelijke effecten niet op voorhand kunnen worden uitgesloten dan wordt een nadere beoordeling uitgevoerd, waarbij zo mogelijk wordt gezien of de precieze ligging van de relevante natuurwaarden valt te achterhalen.

⁵ KIWA en EGG-consult, 2007. Knelpunten en kansen van Natura 2000 gebieden. Opdrachtgever Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur.

4 Natuurtoets - Botshol - A2 Holendrecht - Vinkeveen

4.1 Ligging gebied en Rijkswegen

Het gebied Botshol wordt aangewezen als Natura 2000-gebied in het kader van de Habitatrichtlijn. In de omgeving van dit gebied liggen de snelwegen A2 en A9. Voor dit gebied heeft nog geen definitieve aanwijzing plaatsgevonden en wordt de toetsing dan ook uitgevoerd op het wel vastgestelde ontwerp-aanwijzingsbesluit. De voorgenomen snelheidsverhoging op de A2 (Holendrecht-Vinkeveen) betreft van 100 km/uur naar een variabel snelheidsregime van 100 km/uur overdag (6:00-19:00) en 130 km/uur 's avonds en s'nachts (19:00-6:00). Op de A9 is geen snelheidsverhoging voorzien. Op onderstaande kaart is de begrenzing en de ligging ten opzichte van de A2 weergegeven.

Begrenzing van Natura 2000-gebied Botshol en ligging ten opzichte van de A2.

4.2 Instandhoudingsdoelstellingen

In onderstaande tabel zijn de instandhoudingsdoelstellingen weergegeven en de gevoeligheid voor geluid en stikstof.

De instandhoudingsdoelstellingen en gevoeligheid van het Natura 2000-gebied NG=niet gevoelig. Voor gevoelige habitattypen is de KDW (mol/ha/jaar) weergegeven.

		Doelst. Opp.vl.	Doelst. Kwal.	Doelst. Pop.	Draagkracht aantal paren	Draagkracht aantal vo- gels	Gevoelig voor geluid van wegver- keer	Gevoelig voor stikstof
Habitattypen								
H3140	Kranswierwateren	=	=				NG	2100
H3150	Meren met krabben- scheer	=	=				NG	2100
H6410	Blauwgraslanden	=	>				NG	1100
H6430A	Ruigten en zomen (moerasspirea)	=	=				NG	2400
H7140B	Overgangs- en tril- venen (veenmosriet- landen)	>	>				NG	700
H7210	*Galigaanmoerassen	>	=				NG	1100
Habitatsoorten								
H1134	Bittervoorn	=	=	=			NG	1800- 2100
H1149	Kleine modderkruiper	=	=	=			NG	NG
H1163	Rivierdonderpad	=	=	=			NG	NG
H1318	Meervleermuis	=	=	=			NG	NG
Broedvogels								
A197	Zwarte Stern	>	>		15		G	400
A292	Snor	=	=		9		G	NG

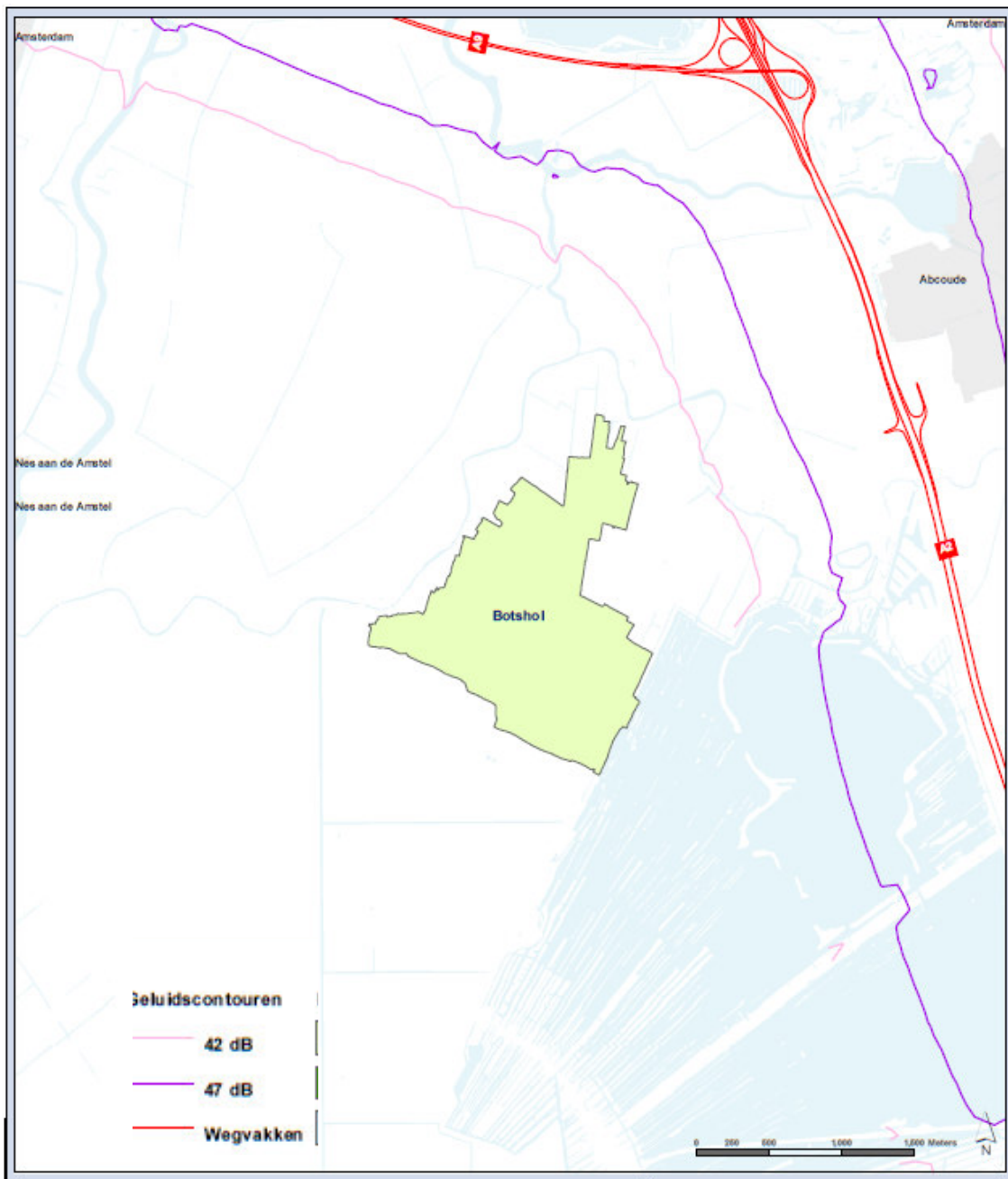
* Prioritair habitat

Legenda

=	Behoudsdoelstelling
>	Verbeter- of uitbreidingsdoelstelling
=(<)	Ontwerp-aanwijzingsbesluit heeft 'ten gunste van' formulering
	Gevoelig voor geluid van wegverkeer of stikstofdepositie
G	Waar de KDW-waarde bekend is, is deze ingevuld, op basis van het rapport van Bal.
BG	Bepert gevoelig voor geluid van wegverkeer of stikstofdepositie
NG	Niet gevoelig voor het geluid van wegverkeer of stikstofdepositie

4.3 Toetsing effecten geluid

Het gebied is aangewezen voor enkele geluidgevoelige soorten. Op het betreffende Natura 2000-gebied zijn echter effecten van toename van geluid uitgesloten, omdat de 42dB(A) en 47dB(A) contouren na snelheidsverhoging tot 130 km/uur in 2020 nog steeds buiten het gebied zijn gelegen (zie onderstaande kaart).

De 42 dB(A) en 47 dB(A) geluidscontouren rond de A2 bij 130 km/uur ter hoogte van Natura 2000-gebied Botshol

4.4 Toetsing effecten stikstofdepositie

Kritische depositiewaarden en achtergronddepositie

Het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) heeft in samenwerking met het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) kaarten gemaakt van de stikstofdepositie in Nederland (GDN kaarten genoemd). Deze kaarten geven een beeld van de grootschalige stikstofdepositie in Nederland, zowel voor het verleden als de toekomst (tot en met 2030) en hebben een resolutie van 1 km bij 1 km. Ze bevatten de bijdragen van de emissies van alle bronnen in binnen- en buitenland, dus inclusief de (geprognosticeerde) verkeersbijdrage (hier verder Totale depositie genoemd). Een vergelijking van de GDN kaarten met de KDW geeft inzicht in de ligging van al dan niet overbelaste habitattypen binnen Natura 2000-gebieden.

Voor de voorliggende voortoets zijn de delen van het Natura 2000-gebied van belang waarop het wegverkeer nog een relevante bijdrage aan de stikstofdepositie heeft (tot ca. 3km van de weg). Dit komt overeen met het gebied waarvoor AERIUS berekeningen van de verkeersbijdrage zijn uitgevoerd. Voor alle habitattypen binnen dit gebied is de oppervlakte gewogen gemiddelde totale depositie berekend door de GDN kaarten in GIS te projecteren op de beschikbare habitatkaarten (zoals gebruikt in AERIUS, EI&I augustus, 2011).

Het habitatype H6410 Blauwgraslanden komt niet meer voor in Botshol. Wel is er nog een klein oppervlakte (ongeveer 1 ha) met een rompgemeenschap van blauwgrasland (d.w.z. blauwgrasland waar kenmerkende soorten uit verdwenen zijn). Omdat het habitatype op dit moment niet aanwezig is, zijn er geen depositieberekeningen voor gedaan. In de toetsing moet echter wel rekening gehouden worden met de doelstellingen voor behoud van het oppervlak en verbetering van de kwaliteit. Deze doelstelling betreft dus feitelijk behoud van het oppervlak rompgemeenschappen van blauwgrasland en verbetering van kwaliteit door vegetatieontwikkeling richting blauwgraslanden.

Kritische depositiewaarde en (oppervlaktegewogen) gemiddelde totale depositie (mol/ha/jaar) op de gevoelige habitattypen binnen ca. 3km van de weg. Rood is KDW overschreden, groen is KDW niet overschreden.

		KDW	2010	2015	2020
habitatype					
H3140	Kranswierwateren	2100	1400	1400	1319
H3150	Meren met krabbenscheer	2100	1340	1350	1260
H6430A	Ruigten en zomen (moerasspirea)	2400	1431	1440	1341
H7140B	Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	700	1398	1402	1307
H7210	*Galigaanmoerassen	1100	1391	1391	1310

Verkeersbijdrage stikstofdepositie

In onderstaande tabellen zijn de gemiddelde (oppervlaktegewogen) en de maximale verkeersbijdrage aan de stikstofdepositie op de gevoelige habitattypen binnen ca. 3km van de weg weergegeven voor de referentiesituatie (2012) en de toekomstige situatie zonder (autonoom) en na invoering van een permanent snelheidsregime van 130 km/uur. Deze tabel is tot stand gekomen door de rekenresultaten voor stikstofdepositie uit AERIUS te projecteren op de habitatkaarten en het oppervlakte gewogen gemiddelde verkeersbijdrage te berekenen. De gemiddelde waarden geven in relatie tot de instandhoudingsdoelstellingen in principe het beste inzicht in de trend van stikstofdepositie afkomstig van het verkeer en de mogelijke effecten daarvan.

Gemiddelde stikstofdepositie (mol/ha/jaar) als gevolg van wegverkeer op de gevoelige habitattypen. Rood betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur > verkeersbijdrage referentie 2012. Groen betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur ≤ verkeersbijdrage referentie 2012.

	variabel 100 km/uur-130 km/uur (var)	2012	2013	2015	2020	2013	2015	2020
habitatype		ref	autonoom	autonoom	autonoom	var 130	var 130	var 130
H3140	Kranswierwateren	14,4	15,1	14,5	10,7	16,4	15,7	11,6
H3150	Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	17,7	18,2	16,7	11,8	19,5	17,9	12,7
H6430A	Ruigten en zomen (moerasspirea)	25,1	25,8	23,7	16,8	27,5	25,3	17,9
H7140B	Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	21,4	22,2	20,8	13,8	24,3	22,9	15,0
H7210	Galigaanmoerassen	15,1	15,8	15,1	10,8	17,2	16,4	11,7

Om inzichtelijk te krijgen of de hierboven weergegeven gemiddelde (oppervlaktegewogen) depositie na invoering van de snelheidsverhoging afdoende representatief is voor de beoordeling

van het aspect stikstof, is tevens per habitattype bezien of lokaal sprake kan zijn van noemenswaardig hogere toenames aan depositie. Daartoe is in onderstaande tabel per habitattype de maximale verkeersbijdrage aan depositie weergegeven voor de referentiesituatie (2012) en de toekomstige situatie zonder (autonoom) en na invoering van een permanent snelheidsregime van 130 km/uur. Op basis daarvan is per habitattype de maximaal berekende toename aan depositie tengevolge van de snelheidsverhoging af te leiden die (zeer) lokaal - op de kortste afstand van de snelweg- met AERIUS is berekend. Voor zover de maximaal berekende toename noemenswaardig afwijkt zal in de toetsing nader worden ingegaan op de ruimtelijke spreiding in de toename aan stikstofdepositie tengevolge van de snelheidsverhoging.

Voor de habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen komen geen noemenswaardige verschillen naar voren in de toename van de maximale en gemiddelde verkeersbijdrage aan stikstofdepositie: de maximale berekende toename aan depositie t.o.v. 2012 verschil voor het rekenjaar 2013 in vergelijking met de gemiddelde (oppervlaktegewogen) toename aan depositie, ten hoogste 1,1 mol/ha/j (voor Galigaanmoerassen). Voor de habitattypen kan de verandering in de gemiddelde waarde daarom als representatief worden gezien voor de verandering in het gehele gebied.

Maximale stikstofdepositie (mol/ha/jaar) als gevolg van wegverkeer op de gevoelige habitattypen. Rood betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur > verkeersbijdrage referentie 2012. Groen betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur ≤ verkeersbijdrage referentie 2012.

	variabel 100 km/uur-130 km/uur (var)	2012	2013	2015	2020	2013	2015	2020
habitattype		ref	autonoom	autonoom	autonoom	var 130	var 130	var 130
H3140	Kranswierwateren	22,8	23,2	20,9	14,9	24,7	22,2	15,8
H3150	Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	18,4	18,9	17,2	12,2	20,2	18,4	13,1
H6430A	Ruigten en zomen (moerasspirea)	29,1	30,1	28,2	20,5	31,9	30,0	23,3
H7140B	Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	29,1	29,6	26,6	19,4	31,5	28,5	20,6
H7210	Galigaanmoerassen	22,4	22,8	22,6	14,5	25,6	26,9	15,4

Toetsing

Habitattypen

Habitattype H3140 Kranswierwateren

Uit de vergelijking tussen KDW (2100 mol N/ha/jaar) en gemiddelde totale depositie (GDN kaarten PBL) blijkt dat de KDW van het habitattype in geen van de berekeningsjaren wordt overschreden. Uit de stikstofberekening voor verkeer blijkt dat er ten opzichte van 2012 als gevolg van het wegverkeer incl. snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 2 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief snelheidsverhoging nog 1,3 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. In 2020 is de verkeersbijdrage lager dan in 2012 ondanks de snelheidsverhoging. Ten opzichte van de autonome situatie is de verminderde afname tengevolge van het invoeren van een snelheidsverhoging naar (variabel) 130km/u maximaal 1,3 mol/ha/j in 2013.

Voor het habitattype geldt een behouddoelstelling van oppervlak en kwaliteit. De kritische depositiewaarde van dit habitattype wordt niet overschreden. Een significant negatief effect is daarom op voorhand uitgesloten. De verminderde afname tengevolge van het invoeren van het nieuwe snelheidsregime is in de betreffende peiljaren 2013, 2015 en 2020 zeer beperkt (maximaal 1,3 mol in 2013). Hierdoor en vanwege de zeer beperkte en tijdelijke toename van stikstofdepositie van het wegverkeer ten opzichte van 2012 is sprake van een niet waarneembaar ecologisch effect en kunnen effecten op de instandhoudingsdoelen van dit habitattype als gevolg van de snelheidsverhoging op voorhand uitgesloten worden.

Habitatype 3150 Meren met krabbenscheer

Uit de vergelijking tussen KDW (2100 mol N/ha/jaar) en totale depositie blijkt dat de KDW van het habitatype in geen van de berekeningsjaren wordt overschreden. Uit de stikstofberekening voor verkeer blijkt dat er ten opzichte van 2012 als gevolg van het wegverkeer incl. snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 1,8 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief de snelheidsverhoging naar 130 km/uur nog 0,2 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. In 2020 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie ondanks de snelheidsverhoging naar 130 km/uur onder het niveau van 2012. Ten opzichte van de autonome situatie is de verminderde afname tengevolge van het invoeren van een snelheidsverhoging naar (variabel) 130km/u maximaal 1,3 mol/ha/j in 2013.

Voor het habitatype geldt een behouddoelstelling van oppervlak en kwaliteit. De kritische depositiewaarde van dit habitatypen wordt niet overschreden. De verminderde afname tengevolge van het invoeren van het nieuwe snelheidsregime is in de betreffende peiljaren 2013, 2015 en 2020 zeer beperkt (maximaal 1,3 mol in 2013). Hierdoor en vanwege de zeer beperkte en tijdelijke toename van stikstofdepositie van het wegverkeer ten opzichte van 2012 is sprake van een niet waarneembaar ecologisch effect en kunnen effecten op de instandhoudingsdoelen van dit habitatype als gevolg van de snelheidsverhoging op voorhand uitgesloten worden.

Habitatype H6410 Blauwgraslanden

Het habitatype H6410 Blauwgraslanden komt niet meer voor in Botshol. Wel is er nog een klein oppervlakte (ongeveer 1 ha) met een rompgemeenschap van blauwgrasland (d.w.z. blauwgrasland waar belangrijke soorten uit verdwenen zijn). Omdat het habitatype op dit moment niet aanwezig is, zijn er geen depositieberekeningen voor gedaan. In de toetsing moet echter wel rekening gehouden worden met de doelstellingen voor behoud van het oppervlak en verbetering van de kwaliteit. Aangezien H6410 een KDW van 1100 mol/ha/jr heeft en dit niveau bij alle andere habitatypen tot in 2020 overschreden wordt, kan ervan uitgegaan worden dat ook ter plekke van de (verarmde/voormalige) blauwgraslanden de overschrijding tot 2020 voortduurt. Ook is bij alle habitatypen sprake van een toename van de verkeersbijdrage aan stikstofdepositie in 2013 en 2015. Aannemelijk is dus dat dit ook voor het oppervlak (verarmde/voormalige) blauwgraslanden geldt, al is niet bekend hoe groot de toename is.

Voor het habitatype geldt een behouddoelstelling van oppervlak en een verbeterdoelstelling voor kwaliteit. De kritische depositiewaarde van dit habitatype is dus al ruimschoots overschreden en de bijdrage aan stikstofdepositie vanuit het verkeer blijft met de snelheidsverhoging over een langere periode boven het niveau van 2012. Significante verslechtering van dit habitatype en belemmering van de verbeteringsdoelstelling als gevolg van de snelheidsverhoging kan niet op voorhand uitgesloten worden. Er is daarom een vervolgoets nodig.

Habitatype 6430A Ruygten en zomen (moerasspirea)

Uit de vergelijking tussen KDW (2400 mol N/ha/jaar) en totale depositie blijkt dat de KDW van het habitatype in geen van de berekeningsjaren wordt overschreden. Uit de stikstofberekening voor verkeer blijkt dat er ten opzichte van 2012 als gevolg van het wegverkeer incl. snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 2,4 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief de snelheidsverhoging naar 130 km/uur nog 0,2 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. In 2020 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie ondanks de snelheidsverhoging naar 130 km/uur onder het niveau van 2012. Ten opzichte van de autonome situatie is de verminderde afname tengevolge van het invoeren van een snelheidsverhoging naar (variabel) 130km/u maximaal 1,7 mol/ha/j in 2013.

Voor het habitatype geldt een behouddoelstelling van oppervlak en kwaliteit. De kritische depositiewaarde van dit habitatype wordt niet overschreden. Een significant negatief effect is daarom op voorhand uitgesloten. De verminderde afname tengevolge van het invoeren van het nieuwe snelheidsregime is in de betreffende peiljaren 2013, 2015 en 2020 beperkt (maximaal 1,7mol in 2013). Hierdoor en vanwege de beperkte en tijdelijke toename van stikstofdepositie van het wegverkeer ten opzichte van 2012 is sprake van een niet waarneembaar ecologisch effect en kunnen effecten op de instandhoudingsdoelen van dit habitatype als gevolg van de snelheidsverhoging op voorhand uitgesloten worden.

Habitattype H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)

Uit de vergelijking tussen KDW (700 mol N/ha/jaar) en achtergronddepositie blijkt dat de KDW van het habitattype in alle berekeningsjaren wordt overschreden. Uit de stikstofberekening blijkt dat er ten opzichte van 2012 als gevolg van het wegverkeer incl. snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 2,9 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief de snelheidsverhoging naar 130 km/uur 1,5 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. In 2020 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie ondanks de snelheidsverhoging naar 130 km/uur onder het niveau van 2012. Ten opzichte van de autonome situatie is de verminderde afname tengevolge van het invoeren van een snelheidsverhoging naar (variabel) 130km/u 2,1 mol/ha/j in 2013 en 2015 en in 2020 bedraagt deze 1,2 mol/ha/j.

Voor het habitattype geldt een uitbreidingsdoelstelling van oppervlakte en een verbeterdoelstelling van kwaliteit. De kritische depositiewaarde van dit habitattype is al ruimschoots overschreden en de bijdrage aan stikstofdepositie vanuit het verkeer blijft met de snelheidsverhoging over een langere periode noemenswaardig boven het niveau van 2012. Mede gezien de mate van verminderde afname kan een belemmering van de uitbreidings- en verbeterdoelstelling als gevolg van de snelheidsverhoging niet op voorhand uitgesloten worden. Er is daarom een vervolgoets nodig.

Habitattype H7210 Galigaanmoerassen

Uit de vergelijking tussen KDW (1100 mol N/ha/jaar) en achtergronddepositie blijkt dat de KDW van het habitattype in alle berekeningsjaren wordt overschreden. Uit de stikstofberekening blijkt dat er ten opzichte van 2012 als gevolg van het wegverkeer incl. snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 2,1 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief snelheidsverhoging nog 1,3 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. In 2020 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie ondanks de snelheidsverhoging naar 130 km/uur onder het niveau van 2012. Ten opzichte van de autonome situatie is sprake van een verminderde afname tengevolge van het invoeren van een snelheidsverhoging naar (variabel) 130km/u maximaal 1,4 mol/ha/j in 2013.

Voor het habitattype geldt een uitbreidingsdoelstelling van oppervlakte en een behouddoelstelling van kwaliteit. De kritische depositiewaarde van dit habitattype is al overschreden en de bijdrage aan stikstofdepositie vanuit het verkeer blijft met de snelheidsverhoging over een langere periode noemenswaardig boven het niveau van 2012. Mede gezien het feit dat sprake is van een prioritair habitattype kan een belemmering van de uitbreidings- en behouddoelstelling als gevolg van de snelheidsverhoging niet op voorhand uitgesloten worden. Er is daarom een vervolgoets nodig.

Overige soorten

De vogelsoort waarvoor het gebied is aangewezen en die gevoelig is voor stikstofdepositie (zwarte stern) is volgens de analyse van Bal, 2011 (in prep.) alleen gevoelig in habitattype H3130. Omdat dit habitattype niet in het gebied voorkomt zijn effecten op vogels op voorhand uit te sluiten.

Van de overige aangewezen soorten zijn er géén gevoelig voor stikstofdepositie.

4.5 Cumulatieve effecten

Bij de berekening van verkeerscijfers die als basis hebben gediend voor de geluid- en stikstofberekeningen is rekening gehouden met de toekomstige wegenprojecten waarvoor een besluit is genomen. De reeds uitgevoerde ontwikkelingen die tot extra stikstofdepositie kunnen leiden zijn meegenomen in de GDN kaarten welke zijn gebruikt voor het vaststellen van de achtergronddepositie.

Er is specifiek navraag gedaan bij de provincie Utrecht of er nog plannen of projecten in de omgeving van het gebied zijn die een negatieve invloed kunnen hebben op de instandhoudingdoelen.

Hierbij is naar voren gekomen dat er vergunning is verleend voor de realisatie en ingebruikname van een energiecentrale/warmtekrachtcentrale aan de Overdiemerweg te Diemen. De vergunningverlening is getoetst aan de Natuurbeschermingswet 1998. Specifiek is daarbij gekeken naar stikstofdepositie als gevolg van het project op Natura 2000-gebied Botshol. Hieruit blijkt dat stikstofdepositie op Botshol als gevolg van realisatie en ingebruikname van de centrale zal toenemen met 0,9 - 1,2 mol/ha/jr. Deze toename is zo gering dat er ecologisch gezien geen zichtbare of meetbare effecten optreden, aldus de uitgevoerde passende beoordeling. Ook werd geconcludeerd dat de hydrologie van het gebied in veel grotere mate een beperking vormt voor de aangewezen habitattypen en het behalen van doelstellingen daarvoor. Nu de realisatie en ingebruikname nog niet is afgerond (eind 2012 gepland), betekent dit voor de beoordeling van de effecten van de snelheidsverhoging dat rekening gehouden dient te worden met een cumulatieve toename van 0,9-1,2 mol N/ha/jaar.

4.6 Voorlopige conclusie

Mede gelet op de cumulatieve stikstofbelasting vanuit de toekomstige energiecentrale/warmtekrachtcentrale aan de Overdiemerweg te Diemen kan niet geconcludeerd worden dat voor alle relevante habitats significante effecten op voorhand zijn uit te sluiten. Er dient een vervolgoets uitgevoerd te worden naar de effecten van stikstofdepositie op de habitattypen H6410 Blauwgraslanden, H7140B Overgangs- en trilvenen en H7210 Galigaanmoerassen. Voor de overige soorten en habitattypen kunnen significante effecten wel worden uitgesloten.

4.7 Vervolgoets

In deze vervolgoets wordt op basis van de nader beschikbare informatie omtrent het Natura 2000-gebied Botshol gezien of significante gevolgen kunnen worden uitgesloten, dan wel dat hiervoor mogelijkerwijs maatregelen noodzakelijk zijn.

4.8 Kansen en knelpunten

Uit de kansen en knelpunten analyse van het KIWA komen de volgende zaken naar voren.

Habitatype H6410 Blauwgraslanden komt over een kleine oppervlakte met een matige kwaliteit voor. De perspectieven voor verbetering zijn matig. Mogelijk liggen er kansen voor verbetering van de kwaliteit als de basenvoorziening kan worden hersteld door af en toe overstromingen met schoon basenrijk water toe te staan, maar er bestaat nog onvoldoende kennis om dat te kunnen voorspellen. Wellicht is ook ontwikkeling mogelijk door verschraling van rietland.

Het habitatype H7140B Overgangs- en trilvenen komt voor met een matige tot goede kwaliteit. De potenties voor uitbreiding van het oppervlak en verbetering van de kwaliteit zijn goed.

Knelpunten zijn:

- 1) verlaging van de grondwaterstand door lage peilen in polders buiten Botshol (m.n. polder Groot Mijdrecht)
- 2) verzuring door het ontbreken van inundaties met basenrijk oppervlaktewater als gevolg van star peilbeheer
- 3) gebrek aan jonge verlandingsstadia door voortschrijdende successie en het niet op gang komen van nieuwe verlanding.

Het habitatype H7210 Galigaanmoerassen komt over een klein oppervlak goed of matig ontwikkeld voor. De kansen voor behoud van oppervlak en kwaliteit zijn goed, waarschijnlijk kan het oppervlak nog uitbreiden.

Knelpunten zijn:

- 1) verlaging van de grondwaterstand door lage peilen in polders buiten Botshol (m.n. polder Groot Mijdrecht);
- 2) verzuring als gevolg van hydrologische isolatie;
- 3) externe en interne eutrofiering door aanvoer sulfaatrijk oppervlaktewater.

4.9 Beheerplan

Het beheerplan is nog in concept (Versie 3, 29-7-2009). In het beheerplan zijn de maatregelen nog "PM" opgenomen, maar uit de onderliggende analyse en de strategie is al wel af te leiden wat de beperkende factoren zijn voor realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen en welke maatregelen wenselijk zijn, dan wel al getroffen zijn.

Voor habitattype H6410 Blauwgraslanden zijn verzuring en vermisting voornamelijk oorzaken voor de achteruitgang van dit habitattype in Botshol (feitelijk is het zodanig verarmd dat het habitattype verdwenen is). Vermisting veroorzaakt de verzuuring en verarming van de vegetatie. Verzuring treedt enerzijds op door atmosferische depositie. Anderzijds treedt verzuring ook op als gevolg van een vergrote invloed van regenwater in de bodem. Daarbij komt dat het zuurbufferend vermogen van de bodem vermindert doordat niet voldoende basen worden aangevoerd met het oppervlaktewater of het grondwater.

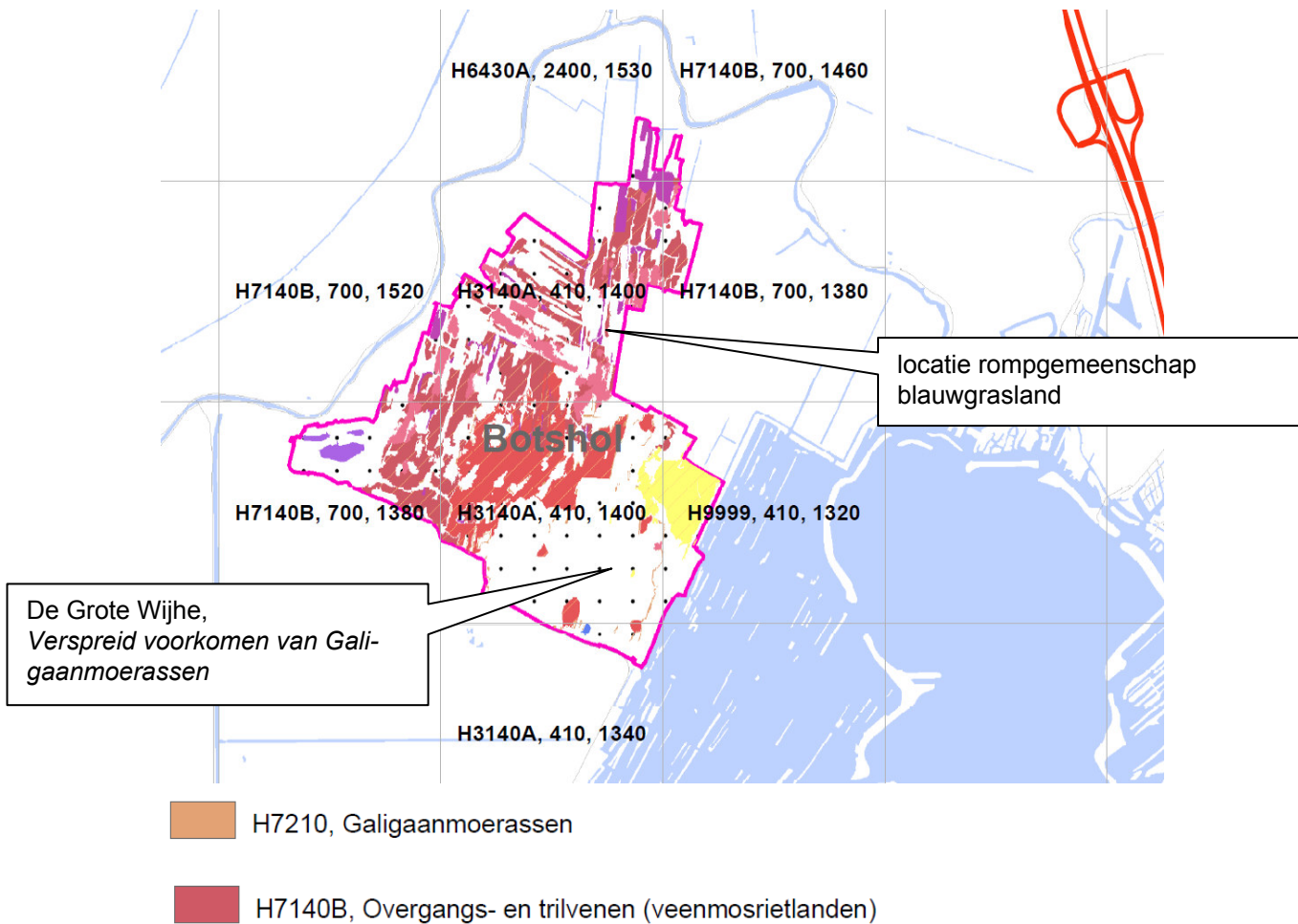
Het habitattype H7140B Overgangs- en trilvenen is in Botshol aanwezig in de vorm van veenmosrietlanden (subtype B) over een aanzienlijke aaneengesloten oppervlakte. Trilvenen zijn in Botshol altijd schaars geweest en komen nu niet voor. De veenmosrietlanden komen in Botshol voor op zowel drijvende kraggen als (vooral) op aan de percelen (legakkers) vastgegroeide kraggen.

Habitattype H7210 Galigaanmoerassen komt over een oppervlakte van minder dan 1 ha voor (Natuurmonumenten 1998, "Omkijken naar Laagveen. Resultaten van beheer & wensen voor de toekomst van de laagvenen van Natuurmonumenten"), maar is wel op veel kleine plekken aanwezig. Galigaanmoeras is met name te vinden rond de Grote Wijhe, in de oeverzone. Vermoedelijk zorgt de golfslag van het grote wateroppervlak voor afdoende zuurstof in het water zodat de soort zich goed kan handhaven. Het is momenteel niet duidelijk of het type goed of matig ontwikkeld is. Wel blijkt het habitattype zich recent uit te breiden in Botshol. Het habitattype galigaanmoerassen heeft van nature een sterke positie in Botshol. Het habitattype is wel onderhevig aan voortschrijdende successie door steeds verdere verlanding, maar dit is een natuurlijk proces. Galigaan houdt in de vegetatie van nature lang stand, ook bij lichte verzuring.

In het beheerplan is geen habitattypenkaart opgenomen. Onderstaande habitattypekaart is de kaart welke is gebruikt als onderlegger voor de stikstofdepositieberekeningen in AERIUS (bron EL&I, september 2011, op basis van habitatkartering uit 2009 uitgevoerd door Ecologica en Alterra⁶). Het toont de actuele verspreiding van H7140B (Overgangs- en trilvenen). Het actuele oppervlak van H7210 (Galigaanmoerassen) is zo gering dat dit op de habitatkaart niet zichtbaar is. De rapportage van de habitatkartering (Ecologica en Alterra, 2010) toont ook de locatie van het perceel waar de rompgemeenschap van Blauwgrasland voorkomt (zie onderstaande kaart). Dit perceel blijkt op ca. 2,5 km van de A2 te liggen.

De potentiële uitbreidingslocaties zijn niet in detail beschreven in het beheerplan. Het habitattype komt zeer versnipperd voor in de Grote Wijhe. Voor uitbreiding van galigaanmoerassen zijn nieuwe verlandingen nodig. Dit komt momenteel om onbekende redenen niet op gang in Botshol. Gelet op de actuele en historische verspreiding van het habitattype en eisen aan de abiotiek liggen de beste potenties voor uitbreiding in de Grote en kleine Wijhe, dus in de omgeving van de huidige locaties met H7210. De stikstofdepositie op de potentiële uitbreidingslocaties is derhalve vergelijkbaar met die op de actuele locaties. Bij de beoordeling van effecten op de uitbreidingsdoelstelling kan daarom uitgegaan worden van de gemiddelde stikstofdepositie op de actueel aanwezige habitat.

⁶ Ecologica en Alterra, 2010. Kartering terrestrische Natura 2000 habitattypen Botshol 2009. In opdracht van Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Habitattypenkaart (de labels per kilometerhok tonen het voor stikstofdepositie meest gevoelig habitatype de KDW van het type en de actuele belasting). Locatie opname rompgemeenschap blauwgrasland uit de kartering Natura 2000 habitattypen Botshol (Ecologica en Alterra, 2010).

Via de bestaande beheersmaatregelen valt nog veel te bereiken in Botshol. Volgens het beheerplan is het nieuwe peilbesluit een stap in de goede richting om de verzuring, verzuiging en verdroging tegen te gaan. Voor Botshol is in 2009 een nieuw peilbesluit vastgelegd, als onderdeel van het nieuwe Watergebiedsplan Groot Mijdrecht. Hierin zijn nieuw in te stellen peilen vastgelegd in het kader van het GGOR (Gewenst Grond- en OppervlaktewaterRegime). De veranderingen die in het peilbeheer worden doorgevoerd op grond van het nieuwe watergebiedsplan zijn (deels) ondersteunend voor het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen die gelden voor Botshol. De uitvoering van het herstelplan heeft de randvoorwaarden geschapen om de verlanding weer op gang te brengen. Veel meer ingrepen zijn waarschijnlijk niet nodig op korte termijn. Daarnaast is het ook niet wenselijk om teveel ingrepen tegelijkertijd uit te voeren. Daardoor zou het gebied te zwaar worden belast en is onzeker of de verschillende ingrepen elkaar ondersteunen of niet.

4.10 Toetsing effecten stikstofdepositie

In onderstaande tabellen is de ontwikkeling van de totale (achtergrond)depositie inclusief de verkeersbijdrage in relatie tot de kritische depositiewaarden voor de relevante habitats inzichtelijk gemaakt (zie voortoets Botshol voor toelichting op de totstandkoming van de tabellen).

Kritische depositiewaarde en (oppervlaktegewogen) gemiddelde totale depositie (mol/ha/jaar) op de gevoelige habitattypen binnen ca. 3km van de weg. Rood is KDW overschreden, groen is KDW nog niet overschreden (bron GDN kaarten PBL). Bij de totale depositie dient voor 2015 en 2020 nog rekening te worden gehouden met 0,9-1,2 mol N/ha/jaar vanwege de toekomstige energiecentrale/warmtekrachtcentrale aan de Overdiemerweg te Diemen.

		KDW	2010	2015	2020
habitattype					
H7140B	Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	700	1398	1402	1307
H7210	*Galigaanmoerassen	1100	1391	1391	1310

Verkeersbijdrage stikstofdepositie

In onderstaande tabel is de gemiddelde verkeersbijdrage aan stikstofdepositie inclusief de snelheidsverhoging op de gevoelige habitattypen ten opzichte van het referentiejaar 2012 weergegeven.

Gemiddelde stikstofdepositie (mol/ha/jaar) als gevolg van wegverkeer op de gevoelige habitattypen. Rood betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur > verkeersbijdrage referentie 2012. Groen betekent verkeersbijdrage bij variabel 130 km/uur ≤ verkeersbijdrage referentie 2012. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de 0,9-1,2 mol/ha/jr vanwege de toekomstige energiecentrale/warmtekrachtcentrale aan de Overdiemerweg te Diemen.

	variabel 100 km/uur-130 km/uur	2012	2013	2015	2020	2013	2015	2020
habitattype		ref	autonoom	autonoom	autonoom	var 130	var 130	var 130
H7140B	Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	21,4	22,2	20,8	13,8	24,3	22,9	15,0
H7210	Galigaanmoerassen	15,1	15,8	15,1	10,8	17,2	16,4	11,7

Toetsing habitattypen

Habitattype H6410 Blauwgraslanden

Voor habitattype H6410 Blauwgraslanden zijn verzuring en vermessing voornamelijk oorzaken voor de achteruitgang van dit habitattype in Botshol (feitelijk is het zodanig verarmd dat het habitattype verdwenen is). Een toename van de stikstofdepositie in het gebied is daarom ongewenst. Aangezien het blauwgrasland niet meer voorkomt is ook de depositie op het habitattype niet berekend. Gelet op de toename op H7210 en H7140B (zie bovenstaande tabel) en de locatie van het perceel waar nog rompgemeenschappen van blauwgrasland voorkomen, zal de toename op dat perceel in de periode in 2013 en 2015 respectievelijk ca. 4 mol N/ha/jaar en ca. 2,5 mol N/ha/jaar boven de referentie van 2012 kunnen liggen. Hierbij is zorgvuldigheidshalve⁷ rekening gehouden met de voorziene depositie tengevolge van realisatie van de energiecentrale in Diemen.

Voor het habitattype geldt een behouddoelstelling van oppervlak en een verbeterdoelstelling voor kwaliteit. Vanwege het beperkte bufferend vermogen vanuit de bodem en kwelwater is het habitattype hier extra kwetsbaar. Hoewel de toename van de stikstofdepositie van de snelheidsverhoging relatief beperkt en tijdelijk is, kan een significant effect in cumulatie met de energiecentrale te Diemen en gezien de verbeteringsdoelstelling niet worden uitgesloten.

⁷ Nu realisatie al eind 2012 is voorzien is niet geheel duidelijk hoe hiermee in het kader van de cumulatie mee moet worden omgegaan. Er is zorgvuldigheidshalve voor een worstcase benadering gekozen.

Habitattype H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)

Uit de vergelijking tussen KDW (700 mol N/ha/jaar) en achtergronddepositie blijkt dat de KDW van dit habitattype in alle berekeningsjaren ruim wordt overschreden. Uit de stikstofberekening blijkt dat ten opzichte van 2012 als gevolg van de variabele snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 2,9 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief de snelheidsverhoging nog 1,5 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. Hierbij is nog de cumulatieve extra belasting van 0,9-1,2 mol N/ha/jaar vanuit de toekomstige energiecentrale/warmtekrachtcentrale in Diemen van belang (zie ook noot 7). In 2020 ligt de totale stikstofdepositie en de verkeersbijdrage ondanks de snelheidsverhoging en de energiecentrale onder het niveau van 2012. Er is ook sprake van een verminderde afname van stikstofdepositie van 2,1 mol/ha/jr in 2013 en 2015 en 1,2 mol/ha/jr in 2020, ten opzichte van autonome situatie in 2015 en 2020.

Voor het habitattype geldt een uitbreidingsdoelstelling van oppervlakte en een verbeterdoelstelling van kwaliteit. Gelet op de ligging van het gebied ten opzichte de A2 en de actuele verspreiding van H7140B is duidelijk dat potentiële uitbreidingslocaties niet dicht bij de weg kunnen liggen dan waar het habitattype nu voorkomt en daarvoor ook van de hierboven weergegeven toename aan stikstof kan worden uitgegaan.

De landelijke staat van instandhouding van het habitattype is matig gunstig. Binnen Botshol beslaat het habitattype een aanzienlijk oppervlak, maar de kwaliteit is matig en afnemend. Uit de kansen- en knelpuntenanalyse blijkt dat de beperking voor dit habitattype in de eerste plaats voortkomt uit de hydrologie van het gebied. Eén van de belangrijkste ingrepen in Botshol was de hydrologische ontkoppeling van de agrarische gronden in de aanliggende polder Nellestein in 1988. Hoewel deze ingreep een positief effect heeft gehad, het herstel van de helderheid van het water door de afname van fosfaat, lijkt het alsof er ook negatieve effecten hebben plaatsgevonden: de afname van baserijk (indudatie)water en verandering van de zoet-zoutgradiënt.

Beide

processen worden aangewezen als oorzaken van de achteruitgang van de vegetatie en het uitblijven van nieuwe verlandingen. Onderzoek naar de verschillen in de waterkwaliteit- en kwantiteit van vóór en ná de ontkoppeling is hard nodig. De potentie van de hydrologische maatregelen is derhalve groot, maar nader onderzoek is nodig om inzichtelijk te maken hoe dit in de gewenste uitbreiding van het oppervlak of verbetering van de kwaliteit mogelijk kan maken. Voor de beoogde kwaliteitsverbetering is gelet op de forse overschrijding van de KDW een daling van de stikstofdepositie eveneens van belang.

Hoewel de toename van de stikstofdepositie ten gevolge van de snelheidsverhoging relatief beperkt en tijdelijk is kan mede gezien de mate en duur van de verminderde afname en de onduidelijkheid omtrent de noodzakelijke maatregelen een significant effect in cumulatie met de energiecentrale te Diemen niet worden uitgesloten, zulks mede in het licht van de beoogde kwaliteitsverbetering en uitbreidingsdoelstelling.

Habitattype H7210 Galigaanmoerassen

Uit de vergelijking tussen KDW (1100 mol N/ha/jaar) en achtergronddepositie blijkt dat de KDW van het habitattype in alle berekeningsjaren wordt overschreden. Uit de stikstofberekening blijkt dat er ten opzichte van 2012 als gevolg van het wegverkeer incl. variabele snelheidsverhoging een toename aan stikstofdepositie wordt verwacht van 2,1 mol/ha/jr in 2013. In 2015 ligt de verkeersbijdrage van stikstofdepositie inclusief snelheidsverhoging nog 1,3 mol/ha/jr boven het niveau van 2012. Hierbij is nog de cumulatieve extra belasting van 0,9-1,2 mol N/ha/jaar vanuit de toekomstige energiecentrale/warmtekrachtcentrale in Diemen van belang (zie ook noot 7). In 2020 is de totale stikstofdepositie en de verkeersbijdrage ondanks de snelheidsverhoging en de energiecentrale onder het niveau van 2012. Er is sprake van een verminderde afname van stikstofdepositie van 1,4 mol/ha/jr in 2013, 1,3 mol/ha/jr in 2015 en 0,9 mol/ha/jr in 2020, ten opzichte van autonome situatie in 2013, 2015 en 2020.

Voor het habitattype geldt een uitbreidingsdoelstelling van oppervlakte en een behouddoelstelling van kwaliteit. Potentiële uitbreidingslocaties liggen in de omgeving van de actuele locaties van het habitattype. Er kan daarom ook voor de uitbreidingslocaties van de hierboven weergegeven toename aan stikstof worden uitgegaan.

De landelijke staat van instandhouding van het habitatype is matig gunstig. Voor Botshol is niet precies bekend wat de kwaliteit van het habitatype is. Wel is bekend dat het zich uitbreidt. Uit de kansen- en knelpuntenanalyse blijkt dat de beperking voor dit habitatype in de eerste plaats voortkomt uit de hydrologie van het gebied. Daarom is in 2009 het waterpeil aangepast. Door het meer natuurlijk oppervlaktewaterpeil zou nieuwe verlanding weer op gang moeten komen. Het is nog te vroeg om vast te stellen of deze maatregel effectief is geweest. Naast de hydrologie vormt ook te hoge stikstofdepositie een knelpunt voor de kwaliteit van Galigaanmoerassen in de Botshol. Ondanks een daling van de totale depositie (GDN kaarten, PBL) in de periode 2015-2020 in ieder geval t/m 2020 boven de KDW.

Voor het habitatype geldt een uitbreidingsdoelstelling van oppervlak en een behoudoelstelling voor kwaliteit. De toename van de stikstofdepositie ten gevolge van de snelheidsverhoging is relatief beperkt en tijdelijk. Vanwege de voortdurende overschrijding van de KDW, cumulatie met de energiecentrale te Diemen en de onzekerheid over hydrologisch herstel, kan een significant effect van de snelheidsverhoging echter niet met zekerheid worden uitgesloten.

4.11 Eindconclusie

Op grond van de uitgevoerde effectbeoordeling moet geconcludeerd worden dat significante effecten als gevolg van de variabele snelheidsverhoging op de A2 in cumulatie met de toekomstige energiecentrale in Diemen (zie ook noot 7) op de habitatypen Blauwgraslanden en Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden) en Galigaanmoerassen waarvoor het gebied is aangewezen, niet zijn uit te sluiten.

Dit is een uitgave van

Rijkswaterstaat

Kijk voor meer informatie op
www.rijkswaterstaat.nl
of bel 0800 - 8002
(ma t/m zo 06.00 - 22.30 uur, gratis)